

***(AZ ALÁBBI CIKK 1984-BEN JELENT MEG. AZ ÍRÁS CÍME ÉS EREDETE
EGYENLŐRE ISMERETLEN)***

„Fájó értelmetlenül megöregedni
Nem akarok árnyékképként ködbe veszni
Fénylő gyémánt az ifjúság
S a gyémánt fénye örök
Oly sok kalandot elmulasztunk
Oly sok dal van, mit el sem játszunk
Oly sok álmunk az égbe száll
Valósítsuk meg végre már
Hisz örök az ifjúság“
(Forever Young)

Az együttes tagjai hangot adnak politikai nézeteiknek is. Taszítja őket az emberek szenzációéhségét kielégítő felhajtás. „Az a legrosszabb, hogy a popüzlet felfal téged” – véli Marian, aki kellemetlen módon átélte, hogyan csináltak olcsó szenzációt az esküvőjéből. „Csak csodálkozunk azon, ami rólunk a Bravo-ban és más tinilapokban áll. Ezekben a cikkeken szinte semmi sem stimmel.” Bernhard Lloyd véleménye: „Ez is a zeneiparhoz tartozik. Terhes és kíméletlen dolog.”

Az Alphaville célja: minden fellépéskor nyújtani kell valamit a szemnek is. Természetesen olyan látványt, ami illik a zenéhez. Amikor a Big In Japan című számot adják elő, hidegen és kíméltén, különös fekete öltözékben állnak a színpadon, érzelemmentesen, az előadott szám hangulata szerint, s a siker nem marad el. Természetesen az ilyen show-műsorokban szükség van a tréfákra is, e nélkül nincs hangulat, és siker sincs. Marian Gold elve: „Feltűnni, valami újat hozni, emlékezetben maradni. Ez nagyon fontos a mi szakmánkban.”

Aki nem ismeri őket, csak másodsorra veszi észre, hogy az Alphaville nem angol vagy amerikai, hanem német együttes. Pontosabban kelet-veszfáliaiak, bár Kelet-Vesztfália inkább sonkájáról, mint fejlett popzenéjéről híres. Erre gondolt Hartwing Schierbaum énekes is, amikor felvette a Marian Gold művésznevet. Ki szeretne Hartwing Schierbaum-ként a poplista élén állni, és mennyire vesznek komolyan énekest ezzel a névvel? Vitathatatlan, hogy a három vesztfáliai komoly veszi a zenét. Ezt bizonyítják show-műsoraik és reklámhadjárataik is.

Frank Mertens, aki a tökéletes hangzásról gondolkodik és a legtöbb számnál a billentyűsökön játszik, klasszikus zenét is tanult. Hagyományos zongoraoktatásban is részesült, és zenetudományi tanulmányokat is folytatott. Mindez érződik a csiszolt elektronikus hangzáson. Marian Gold dalai nem világnézeti vallomások, de nem is elkötelezettség nélküli trallalák. A szerző elgondolkodott azon, amit irt. Becsületes kísérlet életérzést, szituációkat és véleményeket úgy sorokba foglalni, ahogy ő tette. Számaik – Jet Set, Summer In Berlin, vagy a Forever Young bizonyítják ezt.

És miért angolul éneklenek? „Azért, hogy külföldön is sikerünk legyen!” – mondják, és a siker sok nyugat-európai országban nem maradt el. Úgy tűnik, nem mindenhol tudják, hogy az anyanyelvük német. Első sikerszámuk, a Big In Japan, amelyet másfél évvel ezelőtt vettek fel a saját maguk barkácsolta stúdióban, Münsterben, sláger lett és nagy meglepetés. Időközben a következő sikerszámokkal együtt – Sounds Like A Melody, Forever Young – felkerült az első nagylemezre. A Forever Young a csapat első lassú sikerszáma, amely magasztos érzésű, vallomás az életről, a fenyegető atomhalál árnyékában...